

Mehanizam za međunarodne krivične sudove

Predmet br. MICT-13-52-R.1

Datum: 7. juli 2015.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Theodor Meron, predsjedavajući
sudija Jean-Claude Antonetti
sudija William Hussein Sekule
sudija Carmel Agius
sudija Liu Daqun

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 7. jula 2015.

TUŽILAC

protiv

MILANA LUKIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO MOLBI MILANA LUKIĆA
ZA PREISPITIVANJE**

Tužilaštvo:

g. Hassan Bubacar Jallow
g. Mathias Marcussen

Odbrana Milana Lukića:

g. Rodney Dixon

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog rezidualnog mehanizma za međunarodne krivične sudove (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Mehanizam) rješava po "Molbi u ime Milana Lukića za preispitivanje Prvostepene presude od 20. jula 2009.", koja je podnesena na javnoj osnovi s povjerljivim dodacima 6. februara 2014. (dalje u tekstu: Molba), te po *addendumu* Molbi, koji je zaveden 13 marta 2014., na javnoj osnovi s povjerljivim dodacima (dalje u tekstu, zajedno: Molba).¹ Tužilaštvo je 21. marta 2014. dostavilo povjerljivi odgovor.² Lukić je 10. aprila 2014. uložio povjerljivu repliku.³

I. KONTEKST

2. Žalbeno vijeće Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: MKSJ) je Presudom od 4. decembra 2012. potvrdilo osuđujuće presude koje su Lukiću izrečene za ubistvo i okrutno postupanje, kao kršenja zakona ili običaja ratovanja po članu 3 Statuta MKSJ-a i progone, ubistvo, istrebljivanje i druga nehumana djela, kao zločine protiv čovječnosti po članu 5 Statuta.⁴ Shodno tome, Vijeće je potvrdilo Lukićevu kaznu doživotnog zatvora.⁵ Potvrdivši osuđujuće presude Pretresnog vijeća III MKSJ-a (dalje u tekstu: Pretresno vijeće), Žalbeno vijeće je praktično potvrdilo zaključak Pretresnog vijeća da je Lukić, kao pripadnik snaga rezervne policije iz Višegrada,⁶ učestvovao, između ostalog, u incidentu na Drini, incidentu u Pionirskoj ulici, incidentu na Bikavcu i incidentu u fabrici "Varda", koji su se desili u istočnoj Bosni u junu 1992. godine.⁷

3. Lukić u Molbi tvrdi da osuđujuće presude i kaznu koja mu je izrečena treba preispitati u svjetlu novih dokaza za koje je saznao tek nakon što je žalbeni postupak okončan.⁸ Ti dokazi sastoje se od: (i) pet izjava svjedoka u vezi s incidentom na Drini, incidentom u Pionirskoj

¹ *Addendum* "Molbi u ime Milana Lukića za preispitivanje Prvostepene presude od 20. jula 2009." zaveden 6. februara 2014., 13. mart 2014. (javno s povjerljivim dodacima 5-7) (dalje u tekstu: *Addendum*).

² Odgovor tužilaštva na Molbu Milana Lukića za preispitivanje Prvostepene presude od 20. jula 2009.", 21. mart 2014. (povjerljivo) (dalje u tekstu: Odgovor). Javna redigovana verzija zavedena je 28. marta 2014.

³ Replika u ime Milana Lukića na "Odgovor tužilaštva na Molbu Milana Lukića za preispitivanje Prvostepene presude od 20. jula 2009.", 10. april 2014. (povjerljivo) (dalje u tekstu: Replika).

⁴ *Tužilac protiv Milana Lukića i Sredoja Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-A, Presuda, 4. decembar 2012. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda), par. 672. Žalbeno vijeće MKSJ-a je 4. marta 2013. izdalo *Corrigendum* Drugostepene presude. V. *Tužilac protiv Milana Lukića i Sredoja Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-T, Presuda, 20. juli 2009. (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), par. 1099-1100.

⁵ Drugostepena presuda, par. 672. V. Prvostepena presuda, par. 1101.

⁶ Prvostepena presuda, par. 618. V. Drugostepena presuda, par. 2.

⁷ V. Drugostepena presuda, par. 121-227, 252-354, 468-527; Prvostepena presuda. par. 192-230, 298-329. 551-631, 703-731.

⁸ Molba, par. 3, 5, 20; Replika, par. 38.

ulici, incidentom na Bikavcu i incidentom u fabrici "Varda";⁹ (ii) dokumenta u kom se navodi da je Bakira Hasečić, koja je pomagala tužilaštvu tako što je uzimala izjave svjedoka u predmetu protiv Lukića, počinila ratni zločin protiv civilnog stanovništva;¹⁰ i (iii) izvoda iz službenog spisa Armije Bosne i Hercegovina u kom se navodi datum i uzrok smrti više osoba.¹¹

4. Tužilaštvo odgovara da Molbu treba odbaciti budući da Lukić nije zadovoljio nijedan od kriterijuma za preispitivanje na osnovu člana 24 Statuta Mehanizma (dalje u tekstu: Statut) i pravila 146 Pravilnika o postupku i dokazima Mehanizma (dalje u tekstu: Pravilnik).¹²

II. MJERODAVNO PRAVO

5. Žalbeno vijeće primjećuje da je postupak preispitivanja regulisan članom 24 Statuta i pravilima 146, 147 i 148 Pravilnika. Molba Žalbenom vijeću da preispita konačnu presudu odobrava se ako strana koja ju je podnijela pokaže da su ispunjeni sljedeći kumulativni uslovi: (i) da postoji neka nova činjenica; (ii) da strani koja je podnijela molbu ta nova činjenica nije bila poznata u vrijeme suđenja ili žalbenog postupka pred MKSJ-om, Međunarodnim krivičnim sudom za Ruandu (dalje u tekstu: MKSR) ili Mehanizmom; (iii) da dotična nova činjenica nije mogla biti otkrivena primjenom dužne revnosti; i (iv) da je nova činjenica mogla predstavljati odlučujući faktor prilikom donošenja prvobitne odluke.¹³

6. Sudska praksa MKSJ-a i MKSR-a je utvrdila da je preispitivanje konačne presude vanredno pravno sredstvo, a ne dodatna prilika za stranu u postupku da ponovo otvori raspravu o argumentima koji nisu prihvaćeni u prvostepenom ili u žalbenom postupku.¹⁴ "Nova činjenica" u smislu relevantnih odredbi predstavlja "novu informaciju dokaznog karaktera o činjenici koja nije bila razmatrana u prvostepenom odnosno drugostepenom

⁹ Molba, par. 3, 22-67.

¹⁰ Molba, par. 61; *Addendum*, par. 4; *Addendum*, Dodatak 5.

¹¹ *Addendum*, par. 9-13; *Addendum*, Dodatak 7.

¹² Odgovor, par. 1, 44.

¹³ V. član 24 Statuta; pravilo 146(A) Pravilnika. V. takode *Juvénal Kajelijeli protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-R, Odluka po molbi za preispitivanje, 29. maj 2013. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Kajelijeli*), par. 7; *Tužilac protiv Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-R.1, Odluka po zahtevu Veselina Šljivančanina za preispitivanje, 14. jul 2010. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Šljivančanin*), str. 2; *Mladen Naletilić protiv tužioca*, predmet br. IT-98-34-R, Odluka po zahtjevu Mladena Naletilića za preispitivanje, 19. mart 2009. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Naletilić*), par. 10.

¹⁴ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Kajelijeli*, par. 7; Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Naletilić*, par. 10.

postupku".¹⁵ Irelevantno je da li je nova činjenica već postojala prije prvobitnog postupka ili tokom tog postupka. Bitno je da li je prilikom donošenja odluke "instanca koja odlučuje [...] znal[a] za tu činjenicu ili ni[je]".¹⁶

7. U "sasvim izuzetnim okolnostima", preispitivanje može biti odobreno čak i ako je strani koja podnosi zahtev "nova činjenica" bila poznata ili se mogla otkriti uz dužnu revnost, pod uslovom da se Veću iznese "nova činjenica koja je toliko ubedljiva da *bi* se mogla odraziti na presudu"¹⁷ i da vijeće zaključi "da je potrebno da preispita svoju presudu zbog toga što je uticaj nove činjenice na donošenje odluke takav da bi njeno zanemarivanje dovelo do neostvarenja pravde".¹⁸

III. DISKUSIJA

A. Incident na Drini

8. Pretresno vijeće je konstatovalo da su, dana 7. juna 1992. godine, Lukić, Mitar Vasiljević i dva vojnika odveli sedam zarobljenih muškaraca na pogubljenje na obali Drine blizu Sasa.¹⁹ Pretresno vijeće je takođe konstatovalo da su Lukić i dva vojnika otvorili vatru na te ljude kojom prilikom su svi osim dvojice njih ubijeni. Preživjeli su svjedoci VG014 i VG032, koji su identifikovali Lukića kao jednog od izvršilaca.²⁰ Pored toga, Pretresno vijeće je odbacilo Lukićev alibi da je, na dan incidenta na Drini, vodio majku na liječenje u Beograd.²¹ Lukić je stoga osuđen za ubistvo, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, i ubistvo i progone, kao zločine protiv čovječnosti, za lišavanje života petorice muškaraca, i to Mehe Džafića, Ekrema Džafića, Hasana Mutapčića, Hasana Kusture i Amira Kurtalića.²² Lukić je takođe osuđen za okrutno postupanje, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, i

¹⁵ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Kajelijeli*, par. 8; Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Naletilić*, str. 2.

¹⁶ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Šljivančanin*, str. 2, gdje se navodi, između ostalog, *Tužilac protiv Duška Tadića*, predmet br. IT-94-1-R, Odluka po zahtjevu za reviziju, 8. avgust 2002. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Tadić*), par. 25.

¹⁷ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Šljivančanin*, str. 2-3, gdje se navodi, između ostalog, Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Tadić*, par. 27 (naglasak u originalu).

¹⁸ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Šljivančanin*, str. 3, gdje se navodi, između ostalog, *Tužilac protiv Tihomira Blaškića i drugih*, predmet br. IT-95-14-R, Odluka po Zahtjevu tužioca za preispitivanje ili ponovno razmatranje, 23. novembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*), par. 8.

¹⁹ Prvostepena presuda, par. 192-230, 906-907.

²⁰ Prvostepena presuda, par. 192-230, 906-907.

²¹ Prvostepena presuda, par. 146-166, 230.

²² Prvostepena presuda, par. 911, 998, 1099. V. takođe Drugostepena presuda, par. 121-163, 672.

nehumana djela, kao zločine protiv čovječnosti, počinjene nad dvojicom preživjelih.²³ Zaključci Pretresnog vijeća, uključujući odbacivanje Lukićevog alibija za taj incident, potvrđeni su u žalbenom postupku.²⁴

9. Lukić Molbi prilaže izjavu svjedoka 2, u kojoj se navodi da je 7. juna 1992., dok je vozio kroz raskršnicu Sase čuo pucjavu i vidio jednog ranjenog muškarca koji je kasnije identifikovan kao Kovač.²⁵ Dok je vodio Kovača u svoj automobil, svjedok je čuo više pucnjeva i vidio je Mitra Vasiljevića i Mitra Kneževića kako dolaze iz pravca Drine.²⁶ Svjedok 2 je odveo Kovača u bolnicu u Višegradu.²⁷ Poslije toga, Vasiljević i Knežević su došli u bolnicu, a svjedok 2 ih je upitao da li je iko drugi bio s njima.²⁸ Vasiljević je odgovorio da nije bio niko drugi.²⁹ Lukić takođe prilaže izjavu svjedoka 1, policajca koji je bio toga dana na dužnosti, koji potvrđuje da je svjedok 2 prijavio da su Kovača na obali Drine ustrijelili muslimanski borci i da su Vasiljević i Knežević bili s Kovačem.³⁰ Pored toga, Lukić prilaže izjavu svjedoka 5 koji navodi da "nikada ni[je] imao informaciju da je [Lukić] bio umešan u počinjenje bilo kakvih zločina u Višegradu 1992. godine".³¹ Lukić dalje prilaže izvod iz spisa Armije Bosne i Hercegovine u kom se navodi da su Ekrem Džafić, Hasan Kustura i Hasan Mutapčić poginuli u borbi drugog datuma.³²

10. Lukić tvrdi da gorenavedeni dokazi sadrže nove činjenice i pokazuju da on nije bio prisutan tokom incidenta na Drini.³³ Lukić tvrdi da do propusta da se te činjenice otkriju u ranijoj fazi nije došlo zbog nedostatka dužne revnosti³⁴ i da bi svjedočenje svjedoka 2 bilo odlučujuće "budući da se njegov iskaz iz prve ruke o događajima tiče učestvovanja osoba koje nisu [Lukić]".³⁵ On takođe tvrdi da izjava svjedoka 1 potkrepljuje izjavu svjedoka 2,³⁶ a da izjava svjedoka 5 potkrepljuje dokaze svjedoka 1 i 2.³⁷ U vezi sa smrću Ekrema Džafića, Hasana Kusture i Hasana Mutapčića, Lukić tvrdi da spis Armije Bosne i Hercegovine

²³ Prvostepena presuda, par. 966, 1000, 1099. V. takođe Drugostepena presuda, par. 121-163, 672.

²⁴ Drugostepena presuda, par. 114, 145, 154, 163.

²⁵ Molba, Dodatak 2, par. 8, 10.

²⁶ Molba, Dodatak 2, par. 11.

²⁷ Molba, Dodatak 2, par. 12.

²⁸ Molba, Dodatak, par. 13-14.

²⁹ Molba, Dodatak 2, par. 13-14.

³⁰ Molba, Dodatak 1, par. 11.

³¹ *Addendum*, Dodatak 6, par. 14.

³² *Addendum*, par. 9-12; *Addendum*, Dodatak 7, redovi 60163, 60210, 61157.

³³ Molba, par. 33, 25, 36; *Addendum*, par. 7-8.

³⁴ Molba, par. 31-32; Replika, par. 15-16.

³⁵ Molba, par. 35. V. takođe Molba, par. 34, 36-37; Replika, par. 18-27.

³⁶ Molba, par. 34. V. takođe Molba, Dodatak 1, par. 11; Molba, Dodatak 2, par. 8-14.

³⁷ *Addendum*, par. 6-8.

predstavlja "novi dokaz" koji pokazuje da su te osobe poginule kasnijih datuma u borbenim dejstvima.³⁸

11. Tužilaštvo odgovara da izjave svjedoka 1 i 2 ne sadrže nove činjenice nego pružaju daljnje dokaze u vezi s Lukićevim alibijem.³⁹ Tužilaštvo dodaje da su njihove izjave nepouzdana budući da se u registru bolnice u Višegradu ne pominje da je osoba po imenu Kovač dovedena ili liječena 7. juna 1992.⁴⁰ U vezi s izjavom svjedoka 5, tužilaštvo odgovara da je ona nepouzdana i nema uticaja na osuđujuće presude koje su izrečene Lukiću.⁴¹ U vezi sa spornim vremenom i načinom smrti tri osobe koje su identifikovane kao žrtve, tužilaštvo tvrdi da su i Pretresno vijeće i Žalbeno vijeće MKSJ-a odbacili Lukićeve tvrdnje u tom pogledu.⁴²

12. Lukić replicira da svjedoci 1 i 2 ne pružaju dodatne dokaze o njegovom alibiju, nego informacije o tome kako je došlo do tog incidenta, koje nisu bile predložene Pretresnom vijeću.⁴³ Pored toga, Lukić tvrdi da bi bilo nepravično da se Žalbeno vijeće osloni na evidenciju višegradske bolnice koju je dostavilo tužilaštvo, budući da nema dokaza koji pokazuju da je to potpun i tačan spis.⁴⁴

13. Žalbeno vijeće napominje da se, u prilog molbi za preispitivanje, Lukić oslanja na izjave svjedoka 1, 2 i 5. Te izjave, ako bi se protumačile na način koji je najpovoljniji po Lukića, upućuju na zaključak da je 7. juna 1992. u blizini Drine došlo do incidenta između Mitra Vasiljevića, Mitra Kneževića i muškarca po imenu Kovač, kojeg su ustrijelili muslimanski borci, i da Lukić tamo nije bio prisutan niti u tome na drugi način učestvovao. Implicitna pretpostavka je da je incident koji je opisan u tim izjavama onaj incident na kom su zasnovane relevantne osude koje su mu izrečene. Lukić se stoga na te izjave oslanja kako bi osporio zaključke iz prvobitnog postupka u kojima se on navodi kao izvršilac zločina počinjenih tokom incidenta na Drini. Pored toga, Lukić se oslanja na izvod iz spisa Armije Bosne i Hercegovine, koji navodno sadrži informacije o vremenu i načinu smrti trojice od petorice muškaraca ubijenih u incidentu na Drini.

³⁸ *Addendum*, par. 13. V. *Addendum*, Dodatak 7, redovi 60163, 60210, 61157.

³⁹ Odgovor, par. 8, 12.

⁴⁰ Odgovor, par. 22. V. takođe Odgovor, Dodatak A.

⁴¹ Odgovor, par. 25.

⁴² Odgovor, par. 8, 12.

⁴³ Replika, par. 14, 18.

⁴⁴ Replika, par. 22-23, 37.

14. Žalbeno vijeće podsjeća na ključnu razliku između materijala predloženog radi potkrijepe određene činjenice, koja *nije bila* predmet rasprave niti je razmatrana u prvobitnom postupku, i materijala koji se sastoji od dodatnih dokaza koji se odnose na činjenicu koja *jest bila* predmet rasprave ili je razmatrana u prvobitnom postupku.⁴⁵ Ne može se pristupiti preispitivanju ukoliko je dotična činjenica već bila predmet rasprave.⁴⁶ Stoga, se na osnovu definicija činjenice koja je bila predmet rasprave u prvobitnom postupku određuje da li je moguće preispitivanje.⁴⁷ Teret dokazivanja da informacija u ponuđenom materijalu predstavlja "novu činjenicu" snosi strana koja podnosi molbu.⁴⁸ Žalbeno vijeće mora stoga da utvrdi da li je Lukić pokazao da informacije u izjavama svjedoka 1, 2 i 5 i izvodu iz spisa Armije Bosne i Hercegovine predstavljaju novu činjenicu – odnosno činjenicu koja nije raspravljena ili razmotrena tokom pretresnog ili žalbenog postupka.

15. U vezi s izjavama svjedoka 1, 2 i 5, Žalbeno vijeće napominje da su Lukićevo prisustvo i učešće u tim zločinima bili među bitnim pitanjima koja su bila sporna među stranama u postupku i o kojima je detaljno raspravljano u prvostepenom postupku.⁴⁹ Pretresno vijeće je konstatovalo da je Lukić bio jedan od izvršilaca predmetnih zločina na osnovu, između ostalog, dokaza o identifikaciji koje su predočila dvojica preživjelih, svjedok VG014 i VG032.⁵⁰ Pored toga, Lukić je predočio dokaze kojima pobija svoju umiješanost u te zločine i potkrepljuje alibi da je na dan tog incidenta bio u Beogradu.⁵¹ Lukićevo prisustvo i učešće u incidentu na Drini i odbacivanje njegovog alibija takođe su razmotreni i potvrđeni u žalbenom postupku.⁵²

⁴⁵ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*, par. 40; *Tužilac protiv Mlade Radića*, predmet br. IT-98-30/1-R.1, Odluka po zahtjevu odbrane za preispitivanje, 31. oktobar 2006., par. 22; *Tužilac protiv Drage Josipovića*, predmet br. IT-95-16-R2, Odluka po zahtjevu za reviziju, 7. mart 2003. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Josipović*), par. 18; *Tužilac protiv Hazima Delića*, predmet br. IT-96-21-R-R119, Odluka po prijedlogu za reviziju, 25. april 2002. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Delić*), par. 11; gdje se upućuje na predmet *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-A, Odluka po zahtjevu žalioaca za produženje roka i izvođenje dodatnih dokaza, 15. oktobar 1998., par. 30, 32; *Jean-Bosco Barayagwiza protiv tužioca*, predmet MKSR-97-19-AR72, Odluka po zahtjevu tužilaštva za preispitivanje ili ponovno razmatranje, 31. mart 2000., par. 42.

⁴⁶ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Delić*, par. 11.

⁴⁷ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*, par. 15-18; Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Josipović*, par. 19..

⁴⁸ *François Karera protiv tužioca*, ICTR-01-74-R, Odluka po zahtjevima za ponovno razmatranje i preispitivanje, 26. mart 2012. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Karera*), par. 17; Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*, par. 16; Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Delić*, par. 10, 13.

⁴⁹ Prvostepena presuda, par. 101-230.

⁵⁰ Prvostepena presuda, par. 201, 207-208, 230.

⁵¹ Prvostepena presuda, par. 146-166, 230.

⁵² Drugostepena presuda, par. 64-115, 121-145.

16. U vezi s izvodom iz spisa Armije Bosne i Hercegovine, Žalbeno vijeće napominje da je identifikacija Ekrema Džafića, Hasana Kusture i Hasana Mutapčića kao žrtava osporavana i u prvostepenom⁵³ i u žalbenom postupku.⁵⁴ Lukićeve tvrdnje u tom pogledu su odbačene na osnovu iskaza svjedoka VG014 i VG032 i demografskih dokaza.⁵⁵

17. Stoga, Žalbeno vijeće konstatuje da izjave svjedoka 1, 2 i 5, kao i spis Armije Bosne i Hercegovine predstavljaju samo dodatne dokaze u vezi s pitanjima koja su detaljno raspravljena tokom prvobitnog postupka. Lukić stoga nije pokazao nikakvu novu činjenicu koja bi opravdala preispitivanje na osnovu pravila 146 Pravilnika.

B. Incident u Pionirskoj ulici

18. Pretresno vijeće je konstatovalo da je Lukić 14. juna 1992. godine, zajedno s grupom naoružanih muškaraca, zaključao 66 muslimanskih civila u jednoj kući u Pionirskoj ulici.⁵⁶ Lukić i drugi naoružani muškarci su zapalili tu kuću i pucali na ljude koji su pokušali pobjeći kroz prozor.⁵⁷ Pored toga, Pretresno vijeće je odbacilo Lukićevu odbranu alibijem da je u relevantno vrijeme učestvovao u policijskoj operaciji u Kopitu van Višegrada.⁵⁸ Lukić je osuđen za ubistvo, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, i istrebljivanje, kao zločin protiv čovječnosti, zbog lišavanja života 59 muslimanskih civila u incidentu u Pionirskoj ulici, i za činjenje okrutnog postupanja, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, i nehumanih djela, kao zločine protiv čovječnosti, protiv sedam osoba koje su preživjele taj incident.⁵⁹ U žalbenom postupku, Žalbeno vijeće je konstatovalo da ukupan broj žrtava ovog incidenta koji je utvrdilo Pretresno vijeće treba umanjiti za šest.⁶⁰ U svim drugim aspektima, Žalbeno vijeće MKSJ-a je potvrdilo zaključke Pretresnog vijeća, uključujući odbacivanje Lukićevog alibija za taj incident.⁶¹

19. U prilog svom zahtjevu za preispitivanje, Lukić se oslanja na izjave svjedoka 1, 3, 4 i 5. Izjava svjedoka 3 sugeriše da je taj svjedok 14. juna 1992. čuo Lukićev glas na policijskom

⁵³ V. Prvostepena presuda, par. 199-200.

⁵⁴ Drugostepena presuda, par. 146-154. V. takode *Tužilac protiv Milana Lukića i Sredoja Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-A, Odluka po drugom zahtjevu Milana Lukića za prihvatanje dodatnih dokaza po žalbi, 6. juli 2011. (povjerljivo), par. 31-35, 38.

⁵⁵ Prvostepena presuda, par. 199-200; Drugostepena presuda, par. 146-154.

⁵⁶ Prvostepena presuda, par. 569, 606, 631, 917, 1010.

⁵⁷ Prvostepena presuda, par. 612, 631, 917, 944, 1011.

⁵⁸ Prvostepena presuda, par. 478-488, 614-631.

⁵⁹ Prvostepena presuda, par. 919, 947, 971, 1015, 1099-1100.

⁶⁰ Drugostepena presuda, par. 352-353, 672.

⁶¹ Drugostepena presuda, par. 269-354, 672.

radiju kako izvještava o policijskoj operaciji u Kopitu što, kako on tvrdi, pokazuje da on nije bio prisutan u Pionirskoj ulici.⁶² Izjava svjedoka 1 ukazuje na to da je, istog datuma, Lukić bio u Kopitu na policijskoj dužnosti i da svjedok, kada je toga dana otišao u Pionirsku ulicu, nije vidio Lukića.⁶³ Prema izjavi svjedokinje 4, njen suprug se prije smrti ispovijedio da je bio "glavni krivac za djela počinjena u Pionirskoj ulici" i da Lukić nije bio prisutan tokom incidenta 14. juna 1992.⁶⁴ Izjava svjedoka 5 sadrži informaciju da " nikada ni[je] imao informaciju da je [Lukić] bio umešan u počinjenju bilo kakvih zločina u Višegradu 1992. godine".⁶⁵ Najzad, Lukić tvrdi da "određene dodatne dokaze", koji ukazuju na umiješanost svjedoka Huse Kurspahića u činjenje ratnih zločina protiv civila, treba uzeti u obzir.⁶⁶

20. Lukić tvrdi da dokazi svjedoka 3 u vezi s alibijem predstavljaju novu činjenicu koja "nije raspravljana u bilo kom obliku" u prvobitnom postupku i da nju potkrepljuje iskaz svjedoka 1, koji takođe iznosi novu činjenicu.⁶⁷ On tvrdi da navodne nove činjenice nisu bile dostupne tokom prvobitnog postupka⁶⁸ i da do propusta da se do njih dođe nije došlo uslijed nedostatka dužne revnosti.⁶⁹ Lukić dalje tvrdi da bi novi dokazi bili odlučujući budući da bi "bacili razumnu sumnju na tezu tužilaštva i obavezali tužilaštvo da van razumne sumnje dokaže [Lukićevo] prisustvo u Pionirskoj ulici".⁷⁰ U vezi s izjavom svjedoka 5, Lukić tvrdi da je ona relevantna jer potkrepljuje dokaze svjedoka 1, 2, 3 i 4.⁷¹ Najzad, Lukić tvrdi da bi, da su mu ranije bile poznate informacije u vezi sa svjedokom Kurspahićem, te informacije bile korištene u njegovom unakrsnom ispitivanju budući da se na njegovom iskazu zasnivala Lukićeva identifikacija.⁷²

21. Tužilaštvo odgovara da izjave svjedoka 1, 3 i 4 ne sadrže nove činjenice nego samo predstavljaju dodatne dokaze u prilog Lukićevom alibiju i da ništa u izjavi svjedoka 5 nema ničeg što bi se moglo smatrati novim činjenicama.⁷³ Tužilaštvo takođe tvrdi da Lukić nije pokazao da se navodne nove činjenice nisu mogle otkriti primjenom dužne revnosti.⁷⁴

⁶² Molba, par. 39, 46; Molba, Dodatak 3, par. 8-10.

⁶³ Molba, par. 47; Molba, Dodatak 1, par. 12-13.

⁶⁴ Molba, Dodatak 4, par. 6-7.

⁶⁵ *Addendum*, Dodatak 6, par. 14.

⁶⁶ Molba, par. 51, gdje se upućuje na "Crnu knjigu" Prste Toholja.

⁶⁷ Molba, par. 40, 48.

⁶⁸ Molba, par. 30, 41-42, 57, 64.

⁶⁹ Molba, par. 31-33, 43-45, 58, 65-66; Replika, par. 15-16.

⁷⁰ Molba, par. 46-50.

⁷¹ *Addendum*, par. 6-8. Replika, par. 14.

⁷² Molba, par. 51.

⁷³ Odgovor, par. 12.

⁷⁴ Odgovor, par. 14-17.

Tužilaštvo dalje tvrdi da predloženi dokazi ne bi imali uticaja na Lukićeve osude u vezi s tim incidentom s obzirom na obilje dokaza vjerodostojnih svjedoka koji pokazuju Lukićevo odgovornost.⁷⁵ Pored toga, tužilaštvo odgovara da Lukićevo upućivanje na svjedoka Kurspahića treba po kratkom postupku odbaciti budući da Lukić nije predočio nikakav materijal u prilog svojoj tvrdnji.⁷⁶

22. Lukić replicira da izjava svjedokinje 4 "nema ništa ni sa kakvim alibijem" i da se radi o "potpuno novoj činjenici u vezi s činjenjem krivičnog djela", a da se izjava svjedoka 3, iako se očigledno odnosi na Lukićev alibi, "tiče potpuno novih okolnosti koje Vijeće nije raspravljalo ni razmatralo".⁷⁷

23. Lukić se oslanja na izjave svjedoka 1, 3, 4 i 5 kako bi sugerisao da u relevantno vrijeme nije bio u Pionirskoj ulici, već da je učestvovao u policijskoj operaciji na području zvanom Kopito. Međutim, Lukićevo prisustvo i učešće u incidentu u Pionirskoj ulici kao i njegov alibi da je bio angažovan u Kopitu detaljno su raspravljeni u prvostepenom postupku.⁷⁸ Pretresno vijeće je zaključilo da su Lukićevo prisustvo i postupke tokom incidenta u Pionirskoj ulici potvrdili vjerodostojni i pouzdani svjedoci, uključujući šest preživjelih tog incidenta, dok je Lukićev alibi bio nedosljedan i neuvjerljiv u ključnim stvarima.⁷⁹ Pretresno vijeće je zaključilo da se Lukićev alibi razumno nije mogao smatrati istinitim i iznijelo detaljne zaključke u vezi s Lukićevim postupcima tokom tog incidenta, uključujući to da je on zatvorio vrata kuće, da je poslije toga otvorio ta vrata i postavio eksplozivnu napravu koja je unutra izazvala požar i da je pucao na osobe koje su pokušavale da pobjegnu iz te kuće.⁸⁰ Izuzev broja osoba koje su ubijene u tom incidentu, svi Lukićevi prigovori, uključujući one kojima se osporava ocjena Pretresnog vijeća o dokazima u vezi s alibijem i identifikacijom, detaljno su razmotreni i odbačeni u žalbenom postupku.⁸¹ Stoga, izjave svjedoka 1, 3 i 4 da Lukić nije bio prisutan ili da je neka druga osoba učestvovala u incidentu u Pionirskoj ulici 14. juna 1992. predstavljaju samo dodatne dokaze u vezi s pitanjima koja su već razmotrena

⁷⁵ Odgovor, par. 19, 28-33.

⁷⁶ Odgovor, par. 43.

⁷⁷ Replika, par. 14.

⁷⁸ Drugostepena presuda, par. 272-274. Prvostepena presuda, par. 478, 481-512, 529-550, 578-629. V. takode Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Josipović*, par. 20.

⁷⁹ Prvostepena presuda, par. 630-631. V. takode Prvostepena presuda, par. 330-333, 389.

⁸⁰ Prvostepena presuda, par. 631.

⁸¹ Drugostepena presuda, par. 291, 306, 352-354, 672. V. takode Drugostepena presuda, par. 272-290, 292-305.

tokom prvobitnog postupka.⁸² Prema tome, Lukić nije iznio nijednu novu činjenicu koja nalaže preispitivanje na osnovu pravila 146 Pravilnika.

24. Najzad, Žalbeno vijeće napominje da Lukić nije potkrijepio svoju tvrdnju da je svjedok Kurspahić bio umiješan u činjenje ratnih zločina.⁸³ Budući da je na Lukiću, kao strani koja je podnijela molbu u ovom predmetu, da predoči materijal kojim potkrepljuje svoje tvrdnje,⁸⁴ Žalbeno vijeće neće dalje razmatrati ovo pitanje.

C. Incident na Bikavcu

25. Pretresno vijeće je konstatovalo da je, dana 27. juna 1992. ili oko tog datuma, grupa naoružanih muškaraca, uključujući Lukića, satjerala šezdesetak muslimanskih civila u kuću Mehe Aljića na Bikavcu, višegradskoj četvrti, da bi poslije toga otvorila vatru na tu kuću, bacila bombe u nju, a zatim je zapalila.⁸⁵ Pretresno vijeće je Lukića osudilo za ubistvo, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, i za istrebljivanje, kao zločin protiv čovječnosti, zbog ubijanja najmanje 60 civila Muslimana;⁸⁶ okrutno postupanje, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, i nehumana djela, kao zločine protiv čovječnosti, protiv Zehre Turjačanin, jedine preživjele tih lišavanja života;⁸⁷ i za progon, kao zločin protiv čovječnosti, za uništavanje kuće Mehe Aljića.⁸⁸ Iako je konstatovalo da je Pretresno vijeće pogriješilo što nije obrazložilo zašto je određene svjedoke smatralo vjerodostojnim, Žalbeno vijeće MKSJ-a je konstatovalo da ta greška ne obesnažuje Prvostepenu presudu i potvrdilo je sve zaključke Pretresnog vijeća, uključujući identifikaciju Lukića kao izvršioca u incidentu na Bikavcu.⁸⁹

26. U prilog svojoj molbi, Lukić prilaže izjave svjedoka 1, 3, 4 i 5. Izjava svjedoka 3 upućuje na zaključak da taj svjedok nije vidio Lukića u Višegradu 27. juna 1992. i da je, istog dana, čuo razgovor u hotelu "Višegrad" između Dragana Savića, Mitra Kneževića, Šime, Mileta Lakića i Dragana Lakija, koji su se hvalili da su ranije tog dana napadali muslimanske kuće na Bikavcu.⁹⁰ Prema izjavi svjedoka 1, on je, kao policajac primio izvještaj da je grupa koja je boravila u hotelu "Višegrad", u kojoj su bili i Dragan Savić, Aleksandar Šimšić i Mitar

⁸² V. gore, par. 14.

⁸³ Molba, par. 51, fusnota 59.

⁸⁴ V. gore, par. 14.

⁸⁵ Prvostepena presuda, par. 709, 921. V. takode Drugostepena presuda, par. 468.

⁸⁶ Prvostepena presuda, par. 923, 951, 1099-1100.

⁸⁷ Prvostepena presuda, par. 973, 976, 1099.

⁸⁸ Prvostepena presuda, par. 1020, 1099.

⁸⁹ Drugostepena presuda, par. 62-64, 470-471, 479, 482, 504, 518, 526-527.

⁹⁰ Molba, par. 53; Molba, Dodatak 3, par. 13-14.

Knežević, bila odgovorna za činjenje zločina na Bikavcu.⁹¹ Iz izjave svjedokinje 4 proizlazi da je njen suprug pred smrt priznao da je odgovoran za zločine počinjene na Bikavcu.⁹² Izjava svjedoka 5 upućuje na zaključak da "nikada ni[je] imao informaciju da je [Lukić] bio umiješan u počinjenje bilo kakvih zločina u Višegradu 1992. godine".⁹³ Lukić se takođe oslanja na dokument koji je 23. februara 2001. zaveden u Osnovnom javnom tužilaštvu u Višegradu, kojim se zahtijeva pokretanje istrage protiv Bakire Hasečić za zločine počinjene u periodu od 11. aprila do 16. aprila 1992. protiv civila, bosanskih Srba, kao i dokument kojim se krivična prijava protiv Hasečićeve prosljeđuje Okružnom javnom tužilaštvu u Sarajevu, od 20. aprila 2001.⁹⁴

27. Lukić tvrdi da izjave svjedoka 1, 3 i 4 sadrže nove činjenice koje potvrđuju da 27. juna 1992. godine nije bio na Bikavcu.⁹⁵ On tvrdi da mu dokazi ta tri svjedoka nisu bili poznati tokom prvobitnog postupka i da do propusta da se dođe do tih navodnih novih dokaza nije došlo zbog nedostatka dužne revnosti.⁹⁶ Nadalje, Lukić tvrdi da bi ti dokazi bili odlučujući "budući da bi predstavljali relevantne i pouzdane dokaze o osobama koje su izvršile zločine na Bikavcu" i "sa svoje strane izazvali razumne sumnje o tezi tužilaštva da je [Lukić] bio prisutan i počinio zločine na Bikavcu".⁹⁷ On takođe tvrdi da je izjava svjedoka 5 relevantna budući da potkrepljuje izjave svjedoka 1, 3 i 4.⁹⁸ U vezi s gđom Hasečić, Lukić tvrdi da dokumenti na koje se on oslanja dovode u pitanje kredibilitet i pouzdanost dokaza tužilaštva.⁹⁹

28. Tužilaštvo odgovara da izjave svjedoka 1, 3, 4 i 5 ne sadrže nikakvu odlučujuću novu činjenicu ili informaciju,¹⁰⁰ i da su mogle biti ranije otkrivene primjenom dužne revnosti.¹⁰¹ U vezi s dokumentima koji se odnose na gđu Hasečić, tužilaštvo odgovara da Lukić nije pokazao zašto do njih nije mogao doći tokom prvobitnog postupka i kako bi oni mogli da

⁹¹ Molba, par. 54; Molba, Dodatak 1, par. 14-15.

⁹² Molba, par. 55; Molba, Dodatak 4, par. 4-7.

⁹³ *Addendum*, Dodatak 6, par. 14.

⁹⁴ Molba, par. 61; *Addendum*, par. 4; *Addendum*, Dodatak 5.

⁹⁵ Molba, par. 56. V. takođe Replika, par. 14.

⁹⁶ Molba, par. 57-58.

⁹⁷ Molba, par. 59.

⁹⁸ *Addendum*, par. 6-7; *Addendum*, Dodatak 6.

⁹⁹ Molba, par. 61.

¹⁰⁰ Odgovor, par. 8-12.

¹⁰¹ Odgovor, par. 14-17.

dovedu u pitanje Lukićeve osude.¹⁰² Pored toga, tužilaštvo tvrdi da je veza gđe Hasečić sa svjedocima tužilaštva detaljno raspravljena i u prvostepenom i u žalbenom postupku.¹⁰³

29. Žalbeno vijeće napominje da se Lukić oslanja na relevantne izjave svjedoka kako bi sugerisao da u vrijeme incidenta na Bikavcu nije bio u Višegradu i da je grupa drugih osoba odgovorna za zločine koji su tamo počinjeni. Međutim, on time samo osporava pitanja koja su raspravljena u prvostepenom postupku, konkretno, njegovo prisustvo i učešće u incidentu na Bikavcu, kao i njegov alibi da je u vrijeme tog incidenta bio u Rujištu.¹⁰⁴ Lukić stoga nije predočio nikakvu novu informaciju u vezi s nekom činjenicom koja nije bila predmet rasprave u prvobitnom postupku i koja je mogla uticati na njegovu osudu.¹⁰⁵ Pretresno vijeće je konstatovalo da su svjedoci tužilaštva koji su svjedočili o Lukićevom prisustvu i umiješanosti u zločine na Bikavcu, uključujući Zahru Turjačanin koja je jedina preživjela taj incident, vjerodostojni i pouzdani, dok je za Lukićeve dokaze o alibiju zaključilo da su potpuno nepouzdana.¹⁰⁶ Lukićev alibi je odbačen budući da se razumno nije mogao smatrati istinitim, a doneseni su detaljni zaključci u vezi s njegovim djelima i ponašanjem u tom incidentu, odnosno da je pucao na tu kuću i bacao bombe u nju i da je ona poslije toga zapaljena.¹⁰⁷

30. Pored toga, Žalbeno vijeće MKSJ-a je konstatovalo da je Pretresno vijeće pogriješilo jer nije objasnilo zašto je svjedoke tužilaštva VG094 i VG119 smatralo vjerodostojnim uprkos njihovim vezama sa gđom Hasečić, koja je navodno koristila svoja ovlaštenja da odobrava status žrtvama silovanja i materijalne povlastice u vezi s tim statusom, kako bi prisilila žene da lažno svjedoče o krivičnim djelima koja su nad njima počinjena.¹⁰⁸ Ipak, Žalbeno vijeće MKSJ-a se uvjerilo da je razuman presuditelj o činjenicama mogao zaključiti da vjerodostojnost svjedoka VG094 i VG119 nije dovedena u pitanje zbog njihove veze sa gđom Hasečić i da greška Pretresnog vijeća nije obesnažila njegove relevantne zaključke.¹⁰⁹ U tom pogledu, Žalbeno vijeće napominje da zahtjev za pokretanje istrage protiv gđe Hasečić i prosljeđivanje krivične prijave, na koje se Lukić oslanja u svojoj Molbi, ne predstavljaju

¹⁰² Odgovor, par. 41.

¹⁰³ Odgovor, par. 41.

¹⁰⁴ Prvostepena presuda, par. 690-691, 695-702, 716-731.

¹⁰⁵ V. gore, par. 14.

¹⁰⁶ Prvostepena presuda, par. 716-724, 731.

¹⁰⁷ Prvostepena presuda, par. 731.

¹⁰⁸ Drugostepena presuda, par. 62-64, 470.

¹⁰⁹ Drugostepena presuda, par. 471.

materijal dokaznog karaktera.¹¹⁰ Svi preostali prigovori u vezi s incidentom na Bikavcu, uključujući one u vezi s Lukićevom identifikacijom, odbačeni su u žalbenom postupku.¹¹¹

31. Iz tih razloga, Žalbeno vijeće smatra da dokazi koji su predloženi u prilog molbi za preispitivanje zaključaka u vezi s tim incidentom predstavljaju samo dodatne dokaze u vezi s pitanjima koja su već razmotrena u prvobitnom postupku. Prema tome, Lukić nije iznio nijednu novu činjenicu koja nalaže preispitivanje na osnovu pravila 146 Pravilnika.

D. Incident u fabrici "Varda"

32. Pretresno vijeće je izreklo Lukiću osuđujuću presudu za ubistvo, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja i kao zločin protiv čovječnosti, zbog lišavanja života Nusreta Aljoševića, Nedžada Bektaša, Mušana Čančara, Ibrišima Memiševića, Hameda Osmanagića, Lutve Tvrtkovića i Sabahudina Velagića na obali Drine ispred fabrike "Varda" 10. juna 1992. ili oko tog datuma.¹¹² Konkretno, Pretresno vijeće je konstatovalo da je Lukić sam odabrao žrtve iz fabrike "Varda" i pod prisilom ih odveo na obalu Drine gdje ih je ubio iz vatrenog oružja.¹¹³ U žalbenom postupku, Žalbeno vijeće MKSJ-a je odbacilo sve Lukićeve prigovore u vezi s tim incidentom.¹¹⁴

33. U vezi s tim incidentom, Lukić u prilog svojoj molbi dostavlja izjave svjedoka 1 i 5 i službeni spis Armije Bosne i Hercegovine. Prema izjavi svjedoka 1, Lukić nije bio upućen iz policijske stanice u fabriku "Varda" 10. juna 1992., te je, u stvari, mogao biti u Beogradu budući da je povremeno tamo išao.¹¹⁵ Izjava svjedoka 5 ukazuje na to da on "nikada ni[je] imao informaciju da je [Lukić] bio umiješan u počinjenje bilo kog zločina u Višegradu 1992. godine".¹¹⁶ U tom spisu se navodi da su Nedžad Bektaš i Mušan Čančar poginuli u borbi nekog datuma koji nije datum ovog incidenta.¹¹⁷

34. Lukić tvrdi da navodna nova činjenica u vezi sa svjedokom 1 nije bila poznata tokom prvobitnog postupka, da do propusta da se do nje dođe nije nedostatak dužne revnosti, te da bi ta nova činjenica bila odlučujuća budući da bi pružila dokaze njegovog kolege u vezi s tim

¹¹⁰ V. takođe Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Karera*, par. 30.

¹¹¹ Drugostepena presuda, par. 57, 479, 518, 526-527.

¹¹² Prvostepena presuda, par. 913-914, 1099. V. takođe Prvostepena presuda, par. 298-329.

¹¹³ Prvostepena presuda, par. 329, 913.

¹¹⁴ Drugostepena presuda, par. 181, 203, 226-227.

¹¹⁵ Molba, par. 63; Molba, Dodatak 1, par. 16.

¹¹⁶ *Addendum*, Dodatak 6, par. 14.

¹¹⁷ *Addendum*, par. 11-12; *Addendum*, Dodatak 7, redovi 60360, 60429.

gdje se on u to vrijeme nalazio.¹¹⁸ U vezi s izjavom svjedoka 5, Lukić tvrdi da ona potkrepljuje dokaze svjedoka 1.¹¹⁹ U vezi sa smrću Nedžada Bektaša i Mušana Čančara, Lukić tvrdi da spis Armije Bosne i Hercegovine predstavlja "novi dokaz", koji potkrepljuje izjavu svjedoka 1 i da on nije bio poznat Lukiću tokom prvobitnog postupka, budući da je on za njega saznao tek kad je on korišten u postupku protiv Radovana Karadžića.¹²⁰

35. Tužilaštvo odgovara da izjava svjedoka 1 nije nova činjenica i da bi ona mogla predstavljati samo dodatni dokaz Lukićevog alibija, koji je odbačen i u prvostepenom i u žalbenom postupku, i da ništa u izjavi svjedoka 5 ne daje povoda zaključku o novim činjenicama.¹²¹ U vezi s vremenom i načinom smrti Nedžada Bektaša i Mušana Čančara, tužilaštvo odgovara da su i Pretresno vijeće i Žalbeno vijeće MKSJ-a odbacili Lukićeve argumente u tom pogledu.¹²²

36. Žalbeno vijeće napominje da su Lukićevo prisustvo i učestvovanje u incidentu u fabrici "Varda" predstavljali bitna pitanja o kojima je raspravljano u prvostepenom postupku.¹²³ Pretresno vijeće je konstatovalo da je Lukić bio jedan od izvršilaca tih lišavanja života na osnovu, između ostalog, dokaza o identifikaciji predočenih putem jednog svjedoka koji je vidio kako se odvija cjelokupan incident.¹²⁴ Pretresno vijeće je takođe odbacilo Lukićev alibi da je na dan tog incidenta bio u Beogradu, gdje je vodio majku na liječenje.¹²⁵ U žalbenom postupku su razmotreni Lukićevo prisustvo i učešće u incidentu u fabrici "Varda", kao i njegov alibi, a njegove tvrdnje u tom pogledu su odbačene.¹²⁶ Pored toga, identifikacija Nedžada Bektaša i Mušana Čančara kao žrtava ovog incidenta je bila osporena i u prvostepenom¹²⁷ i u žalbenom postupku,¹²⁸ a Lukićeve tvrdnje u tom pogledu odbačene.¹²⁹

37. Shodno tome, informacije koje su sadržane u spisu Armije Bosne i Hercegovine i u izjavama svjedoka 1 i 5 predstavljaju samo dodatne dokaze u vezi s pitanjima koja su već

¹¹⁸ Molba, par. 64-67; Replika, par. 14.

¹¹⁹ *Addendum*, par. 6-7.

¹²⁰ *Addendum*, par. 12-13.

¹²¹ Odgovor, par. 12.

¹²² Odgovor, par. 12.

¹²³ Prvostepena presuda, par. 231-297. V. gore, par. 14.

¹²⁴ Prvostepena presuda, par. 257-262. V. takođe Prvostepena presuda, par. 300, 304.

¹²⁵ Prvostepena presuda, par. 146-230, 277.

¹²⁶ Drugostepena presuda, par. 165-203.

¹²⁷ Prvostepena presuda, par. 275-276, 307-319, 329.

¹²⁸ Drugostepena presuda, par. 204-211, 219-222.

¹²⁹ Prvostepena presuda, par. 319; Drugostepena presuda, par. 226.

razmotrena u prvobitnom postupku. Stoga, one ne predstavljaju nove činjenice koje nalažu preispitivanje na osnovu pravila 146 Pravilnika.

IV. DISPOZITIV

38. Iz gorenavedenih razloga, Žalbeno vijeće, uz suprotno mišljenje sudije Antonettija, u cijelosti **ODBACUJE** Molbu. Suprotno mišljenje sudije Antonettija biće zasebno zavedeno.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsjedavajući

Dana 7. jula 2015.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]